

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 czerwca 2022r. nr sprawy (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił T. Z. prawa do zasiłku chorobowego za okres niezdolności do pracy od 31 marca 2022r. do 13 czerwca 2022r. wskazując, iż nie ma prawa do zasiłku chorobowego z uwagi na wykorzystanie z dniem 2 marca 2022r. pełnego okresu zasiłkowego (k. 8 akt zasiłkowych).

T. Z. wniósł odwołanie od powyższej decyzji, domagając się jej zmiany poprzez przyznanie prawa do zasiłku chorobowego. W uzasadnieniu podniósł, że okresy jego niezdolności do pracy, które organ rentowy wliczył do jednego okresu zasiłkowego, nie były spowodowane tą samą chorobą, ale różnymi. Zdaniem ubezpieczonego do 10 grudnia 2021r. był niezdolny do pracy z powodu schorzeń ortopedycznych, zaś od 13 grudnia 2021r. z powodu schorzeń psychiatrycznych (k. 4).

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania wywodząc jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (k. 5).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W okresie od 2 września 2021r. do 2 marca 2022r. T. Z. pozostawał nieprzerwanie niezdolny do pracy z powodu chorób oznaczonych symbolami M77, I86 i F41.

Dowód: zestawienie zaświadczeń k.9, karta zasiłkowa k. 10 akt zasiłkowych.

W dniu 20 kwietnia 2022r. lekarz dokonał korekty zaświadczenia (...) za okres niezdolności do pracy trwającej od 11 grudnia 2021r. do 5 stycznia 2022r. z powodu choroby oznaczonej symbolem F41, wystawiając nowe zaświadczenie od 13 grudnia 2021r. do 5 stycznia 2022r. Wsteczna korekta polegała na „skróceniu” zwolnienia o 2 dni.

Dowód: pismo dotyczące korekty zaświadczenia lekarskiego k. 12; zestawienie zaświadczeń k.9

W dniu 31 maja 2022r. T. Z. złożył wniosek o przyznanie mu zasiłku chorobowego za okres od 31 marca 2022r. do 13 czerwca 2022r. z powodu schorzeń psychiatrycznych (kod F41).

Niesporne, nadto zaświadczenie płatnika składek – k. 1-4; (...) k. 5-7; zestawienie zaświadczeń k.9 akt zasiłkowych.

Z dniem 2 marca 2022r. T. Z. wykorzystał pełny okres zasiłkowy wynoszący 182 dni.

Decyzją z dnia 31 sierpnia 2022r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. przyznał T. Z. prawo do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 3 marca 2022r. do 31 maja 2022r. w wysokości 90% podstawy wymiaru, od 1 czerwca 2022r. do 30 czerwca 2022r. w wysokości 75% podstawy wymiaru. Ubezpieczony decyzji o przyznaniu świadczenia rehabilitacyjnego nie zaskarżył, stała się prawomocna i świadczenie zostało wypłacone.

Dowód: decyzja k. 18; pismo organu k. 17, wyjaśnienia ubezpieczonego na rozprawie k. 13.

Lekarz wystawiający zaświadczenie o niezdolności do pracy ubezpieczonego za okres 11 grudnia 2021 r. do 5 stycznia 2022 r. (symbol F 41), w dniu 20 kwietnia 2022 r. (po 4 miesiącach) dokonał korekty tego zwolnienia skracając je o 2 dni. Po korekcie zwolnienia niezdolność do pracy ubezpieczonego występowała w okresie od 13 grudnia 2021 r. do 5 stycznia 2022 r. Po zbadaniu dokumentacji lekarskiej i zapisów w karcie ubezpieczonego ZUS zakwestionował wprowadzoną wsteczną korektę zwolnienia, uznając, że 2-dniowa przerwa w niezdolności do pracy ubezpieczonego nie ma uzasadnienia. Dlatego ubezpieczonemu przyznano świadczenie rehabilitacyjne za dalszy okres niezdolności do pracy.

Dowód: pismo – opinia lekarska z 30.11.2022 r., k. 20-21

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie okazało się niezasadne.

Sąd ustalił, że ubezpieczony podlegając obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu stosunku pracy był niezdolny do pracy w okresie 2 wrzesień 2021r. - 2 marzec 2022r. z powodu chorób oznaczonych symbolami M77, I86 i F41. W okresie od 3 marca 2022 r. do 30 czerwca 2022 r. ubezpieczony miał przyznane prawo do świadczenia rehabilitacyjnego.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2022 r., poz.1732), ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, przysługuje zasiłek chorobowy.

W myśl art. 8 ww. ustawy - zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 - nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a jeżeli niezdolność do pracy została spowodowana gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży - nie dłużej niż przez 270 dni.

Zgodnie z art. 9 ust. 1 i 2 ww. ustawy - do okresu, o którym mowa w art. 8, zwanego dalej "okresem zasiłkowym", wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, jak również okresy niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2.

2. Do okresu zasiłkowego wlicza się okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekracza 60 dni.

Poprzez określenie nieprzerwana niezdolność do pracy należy rozumieć jeden okres niezdolności do pracy, spowodowany tą samą chorobą lub różnymi chorobami, jeżeli nie występuje między nimi przerwa. Innymi słowy pracownik jest niezdolny do pracy i nie odzyskuje tej niezdolności, nawet na 1 dzień. Natomiast jeśli między poszczególnymi okresami niezdolności do pracy, spowodowanymi różnymi chorobami, wystąpi choćby jeden dzień przerwy, w którym ubezpieczony był zdolny do pracy, okres zasiłkowy liczy się od nowa. Jeśli niezdolność do pracy trwa bez żadnej przerwy to wszystkie dni tej niezdolności wlicza się w całości do jednego okresu zasiłkowego, bez względu na to, czy spowodowane zostały tą samą, czy inną chorobą. Okres zasiłkowy jest liczony na nowo tylko wówczas, gdy zachodzi jedna z okoliczności wskazanych okoliczności:

- 1) niezdolność do pracy, która wystąpiła przy przerwie (minimum jednodniowej) zostanie spowodowana inną chorobą, niż poprzedni okres niezdolności do pracy,
- 2) przerwa pomiędzy okresami niezdolności do pracy spowodowana tą samą chorobą przekroczy 60 dni.

Przedmiot sporu w niniejszej sprawie stanowiło prawo T. Z. do zasiłku chorobowego za okres od dnia 31 marca 2022r. do 13 czerwca 2022r. Strony różniły się stanowiskami w zakresie przysługiwania ubezpieczonemu prawa do zasiłku chorobowego. Organ rentowy, odmawiając ubezpieczonemu prawa do zasiłku chorobowego stał na stanowisku, że z dniem 2 marca 2022r. ubezpieczony wykorzystał pełny okres zasiłkowy, tj. 182 dni. Ubezpieczony stał jednak na stanowisku, iż okresy jego niezdolności do pracy, które organ rentowy wliczył do jednego okresu zasiłkowego, nie były spowodowane tą samą chorobą, ale różnymi, a dodatkowo zwracał uwagę na korektę zwolnienia lekarskiego. Zdaniem ubezpieczonego z dniem 13 grudnia 2021r., po dokonaniu przez lekarza wstecznej korekty zwolnienia, rozpoczął się dla niego nowy okres zasiłkowy.

Stan faktyczny sprawy Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych w sprawie dokumentów, w tym zawartych w aktach organu rentowego oraz na podstawie zeznań ubezpieczonego. Sąd zauważył, że żadna ze stron nie kwestionowała prawdziwości i rzetelności sporządzenia owych dokumentów. Również Sąd nie doszukał się okoliczności uniemożliwiających uznanie ich za miarodajne dla przyjęcia ustaleń faktycznych w sprawie.

W odniesieniu do powyższych rozważań Sąd przyjął, iż ubezpieczony nie był uprawniony do zasiłku chorobowego za okres od 31 marca 2022r. do 13 czerwca 2022r. wobec wyczerpania pełnego okresu zasiłku chorobowego. Zwolnienia lekarskie ubezpieczonego za okres wcześniejszy zostały zaliczone do jednego okresu zasiłkowego, który upłynął w dniu 2 marca 2022 r. Ponadto w spornym okresie tj. od 31 marca do 13 czerwca 2022 r. ubezpieczony miał przyznane świadczenie rehabilitacyjne, które zostało mu przyznane i wypłacone. Zdaniem sądu, ubezpieczony nie mógł jednocześnie korzystać z zasiłku chorobowego i świadczenia rehabilitacyjnego z powodu tej samej choroby w tym samym czasie.

Mając na uwadze powyższe sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie jako nieuzasadnione.

Sygn. akt IX U 406/22

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)